

Socialministeren (Steincke): Der er ingen som helst Grund for Venstres ærede Ordfører til at forsøge at give mig et Mistillidsvotum som Jurist ved at sige, at jeg har forsøgt at give en Forklaring paa Forskellen mellem „forbudt“ og „ikke tilladt“. Naar jeg har sagt, at det betyder akkurat det samme, saa har jeg ikke søgt at give en Forklaring, men saa har jeg givet Forklaring; og saa har jeg tilføjet, at „ikke tilladt“ naturligvis ikke lød saa skarpt som „forbudt“. Derfor maa jeg ogsaa sige til den ærede Ordfører for Venstre, at jeg som den ene af de høje kontraherende Parter, han omtalte, ikke overvejer at stille Ændringsforslag mellem anden og tredje Behandling til § 2, 1ste Linie, thi for mig er det altsaa det samme, om der staar „forbudt“ eller „ikke tilladt“, og naar den Del af de kontraherende Parter, der forlanger denne mildere Sprogbrug det ene Sted, ikke forlanger den det andet, saa har jeg ikke noget Ænske om den.

Endelig maa jeg sige til Venstres ærede Ordfører, at det er jo det sædvanlige, jeg har mødt hver eneste Gang, ved hver eneste Konvention eller international Overenskomst, der er kommet frem, at man fra Venstres Side siger: Ja, selvfølgelig skal vi være med til de internationale Overenskomster, men det forhindrer jo ikke, at vi i dette Tilfælde indretter Forholdene, saaledes som vi mener, det er rigtigst her i Landet. Naar den internationale Overenskomst gaar ud paa, at Landene skal bort fra den private Arbejdsanvisning, saa gælder dette ogsaa for Danmark, og man kan ikke komme bort fra den private Arbejdsanvisning ved at beholde den.

Det er ikke rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Venstre sagde, at jeg her har paastaaet, at jeg har faaet Ideen til den nye Paragraf fra Hr. Julius Hansen, thi jeg har overhovedet ikke paastaaet, at jeg har faaet denne Idé, altsaa heller ikke, at jeg har faaet den fra Hr. Julius Hansen. Det eneste, jeg har sagt, er, at den Omstændighed, at Ideen stammede fra Formanden for Handels- og Kontormedhjælperne, for mig ikke var afgørende hverken for eller imod, men for Venstre synes det at være afgørende i den Retning, at saa skal man gaa imod.

Det er jo rigtigt, som det ærede konservative Medlem sagde, at disse Spørgsmaal har været drøftet ikke alene internationalt i 1919, men ogsaa i Socialraadet i Aarene 1924—26 under Socialminister Borgbjerg, saa det er slet ikke for tidligt, og der er ikke noget særlig revolutionært i, at vi i Løbet af disse 10—12 Aar naar til en Ord-

ning, der sikrer en Gennemførelse i Løbet af 20—30 Aar, naar de forskellige Indehavere af Husgerningskontorer m. v. formentlig — jeg bør ikke sige forhaabentlig — er døde.

Pürschel: Det er en for alle Jurister velkendt Sætning, at al Tale arbejder med stiltiende Forudsætninger. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, der førte Ordet paa Venstres Vegne, sagde: Regeringspartierne, hvortil for dette Forslags Vedkommende de Konservative hører... Der ligger heri den stiltiende Forudsætning, at noget er rigtigt, som hidtil fra Venstres Side altid er blevet betegnet som urigtigt, og jeg takker for det lille Indblik, vi her har faaet i det ærede Medlems aabenbart noget beklumrede og bekymrede Hjertekammer.

Søren P. Larsen: Det ærede Medlem Hr. Pürschel, der har saa fint et Øre, opfattede ikke det ironiske i det, jeg sagde i mit første Indlæg. Naar man fra konservativ Side ustandseligt, siden Forliget blev indgaaet i Januar Maaned, er kommet med Tilraabet: Regeringspartierne, hver Gang en Sag har været til Behandling, saa laa det nær at antage, at det fine juridiske Øre ogsaa havde en lille Smule Sans for det ironiske. Naar man siger: Regeringspartierne, hvortil i denne Sag de Konservative hører, ligger der slet ikke deri en Erkendelse af Rigtigheden af de Paastande, man fra konservativ Side har fremsat. Jeg beklager, at et saa fint Øre som det ærede Medlem Hr. Pürschels ikke har kunnet opfatte denne Klang.

Pürschel: Jeg skal sige til det ærede Medlem, at Ironiens Kunst er en meget sværere Kunst, end han aabenbart forstaar, og at intet stærkere kan bekræfte Rigtigheden af det, jeg sagde, end det, at det ærede Medlem tager det saa højtideligt, at han gaar herop og benægter det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges med 69 Stemmer, medens 25 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Ændringsforslag Nr. 2 ansaas som

vedtaget efter Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 1.

Ændringsforslag Nr. 3

vedtoges med 76 Stemmer.